

14.
Yri Uusi,

K a u n i s

W i r s i,

Sielu täst huuta haikiast,
Ja walittaapi se.





v. 1.

Sielu täst huuta haikiast, Ja walittaapi
waikiast; Kuin piinatan helwetiä ain,
Ja huuta alinomat näin.

2. Lakka piru jo kalwamast, Sammu-
tan Balkia palamast, Suuttukat Kärrmet
puremast, Ukät repikö niin julmast.

3. Waikka mun toiwon ol' turha Jong-
ga jälken tuli murha; Konsti ja ystäwys
pois tuli, Toimi ja Wiisauä pakeni.

4. Jonga päälle minä luotin, Ja Sie-
lun helwettiin tuotin. Ehk Nuumis hau-
taan kannetan, Niin piinan sia annetan.

5. Ah! etten olis syndynyt, Ja tänn'
mailman sinnyt, Niin ol' sin kyll' wapaan'
ollut, Eng' rakkaudes pois tullut.

6. Kirot' siis olkon hetki se, Kuin
mailmaan, syndyn olen; Kirott' myöä onne-
toin aika, Etten osann' tiet' oikiat.

7. Ah! jos ei se päiw' ol's tullut, Eng'
syndiin tähän ol's tullut: O! jos minä
wielä maksisin, Mitin kohdus myöä olisin.

8. Se

8. Se wäähä ajan rahtuinen Kuin mi-
null on wiel, pistuinen, Juoree kuin sanda
klasista; Woi! woi! minua waiwaista

9. Sentähden minun sieluisen! Dihto
mull yri Weisuinen. O! sä mun suun ja
kielisen! Weisa wiel' kerta kuullaren.

10. Weisa: Mailma jää hywäst; Kau-
histus lähestyy sywäst; Sinus kiinitet':
wiel' olen' Niin kauwan kuin mä tääd'
kuolen.

11. Waiik' mun Ruumin nuorukainen,
Ja myös sängen kaunukainen, Surun
kans' täädä hukkune, Hautaan muuratus
pandane.

12. Ei nyt kukan mua lohduta, Eik'
täst' kuolemast poisota, Mutta sinä Reikhy
rakas Laidat lohdutta naurus kans.

13. Jos ett' tahdo, niin käy edes; Eh-
kä kauhistus on kädes. Prolist mä Urkun
pandanen, Prolist Hautan kannetanen.

14. Tiedän kyllä minä todest, moni
sanoo must kyll jalost: Venuren kahleis
hän oli, Sentähden pahoin ulwos tuli.

15. Kosk' mun Sielun on pois ruu-
mist', Marmor kiwi peittä kaunist, Se kir-
kas Elephandin luu On Haudan kirjoitus;
ei puu.

16. Rakas Christitt' tätä ymmärr', Ku-
kas olet tutki hywäst': Mikä minun tähän
jaatti, Ja kuka siihen talutti.

17. Yri

17. Hyi kaunis nuorukainen Mäka all'
Bokstawein näiden, Joka rakkauden täh-
den Ombi tullut hautan tähän.

18. Hengi olek ruumis perät; Näin
minä nyt olen petet: Ilon wähä, murhen
suuri, Ehkä makan sisäll muurii.

19. Sentähden nyt nuorukaiset! Waari
ottakat jokaiset: Waimon rakkaus liwiste-
lee, Mieli moniäll juorendelee.

20. En tätä tapahtuman luull, Kuin
tygön puhu omall suull, Ett hänen piti
pettämän, Ja minun niin poisjättämän.

21. Sillä minä nyt tunnustan, Ja kirs
joituyell julistan Ettet sä ol' syndyn' Mitist,
Waan Naarast julmast, Leijonist.

22. Urhlas myds sinun Isäs on, Kuin
all Taiwan seisowa on, Korkiamall wuorell
Maked' maall, Kago ulos pahall tawall.

23. Syndynyt siinä maakunnas, Sin-
nain forwes kauhias, Punaisest merest Jor-
danin, Egyptin ja Kaanan wälill.

24. Ne julmat Tigri-eläimet, Kymme-
nen puot sua unetit, Ja opetit walhetet-
sijar; Niin mydskin falskix pettäjäx.

25. Sun rakkaudes, myrkyinen, Annoi
mull pahan sisuisen. Sä murha-weren ja-
noinen, Ah! julma weri-koiranen.

26. Se on mull lohdurus wiimein, En
ole mä ensimmäinen, Kuin rakkau'n täh-
den kuolen: Kirjoitetuy ylöslue.

27. En

27. En myöskän viimeinen ole, Kuin
rakkau'n tähden kuolen Näen monest esi-
merkin, Joill aika on ollut tärkei.

28. Trojan Kuningas rikas kyll, Ei
toista vertaist maa' lmas oll'. Helenan kaultt'
mond' Kuningast Päiwild' pois tulit, kau-
hiast'.

29. Julius Cäsar ja Hannibal, Tarquis-
nius ja Astrobal, Myös Adam, Loth ja
Salomon Dawid, Simson ja Absalon.

30. Dido yri waimo kurja, Hän oli
oma surmajans, Kautta suuren rakkaudens
Enean tygö, Armaisens.

31. Herkules Suuri Sotamies. Sichein
oli myös pahas ties Diinan tähden, hä-
däs oli, Ja pahasti ulmos tuli.

32. Leander uppoi uidesans, Kuin hän
tahdoi tygö Armahans; Neikhy myös sa-
malla hetkell, Wiiden kanka hukki, tuonell'.

33. Pirus ja myöskin Tispe, Suu-
ret Sota-Herrat wißist Waimon peräs
majas olit, jonga tähden hukkan tulit.

34. Hispiä hän ylös-hirtettin, Sachis
läpihe ammuttin, Narreißuren rakkaudest,
Kuolemaldsa saawutettin.

35. Aretkon kaunis surmattin; Kuningas
Hokan hirtettin, Mörssian ystäwydens
näytti, Neikhyttens kans ihens poltti.

36. Ju-

36. Jupiter ylös = hirtettin. Cupido myös ripustettin. Biwallio fangiutteen Waimon petorest pois wietin.

37. Ehk' monell on rikkautta, Ja kaik-
kinaista tawaraa; Niin ei woi wälttä kuolemaa, Eik' synnin palkka kauhiaa.

38. Ei ole muld kielty enä Ilmoittamast kaikill näitä; Lain kuoleman kuin minull on, Saatti yri wiekas waimo.

39. En ollut syypää ensingän Tähän kuolemaan ihestän; Kuin Lutto kuollon-wirt laulaa: Niin mun sielun tuli paulaan.

40. Koska tundo, taidos puuttu, Beri sinus ombi hyytyn, Sitt kiwun löytäpi sielus; Usken sä sitt muistat minun.

41. Murhen tahdon sinull siitä, Kauhisturen tygös liittä; Kuins murhedit, niin riemuiken, Ja olen sull kauhisturey.

42. Kosk sull on puol päivän aika, Korwas kuule pargun aina; Kuins Kylon pöydän tygö kät, Kaikk' kauhisturet siel näit.

43. Ja Koskas menet lepämään, Natures peljättävät, wiel wuotes tykön' puoli yön' Waiwaan sinua paljoll työll.

44. Koskas huomeneldain herät, Ettz unhoda mua perät, Iskäwöiset mua kuin mettä, Iskänäs kuin Peura wettä.

45. Murkinall olen kauhistus, Puoli-päivänä julmistus, Ehtona suur kipu, ja we! Puoli-yds pistävä kärke.

46. Ja

46. Ja kuhungas ihees käännät, Pitä
sun näkemän ihmeit Surun waatteill, kyll
haikiaf; Sill ett sä petit mun pahast.

47. Kirkos ja mualla ollesas, Olen kuin
häyry tuwasas, Murkis, loukkais, jokapai-
kas Tunnet hengen kyll' karwast.

48. Ah kuin vakas on mun ikän, Kum-
mingin kuoleman pitä; Odotan kuolema
sinun Murhen mustan, kansa minun.

49. Kuin ihmisten apu loppu, Iffken sull
sitt tulee hoppu, Näet mun pilkka-pilavin
Seisowan edesäs silloin.

50. Kuin sä lähdet täst mailmast, En
lakka sua waiwamast; Sun punaiset huu-
lulaises, Muutan mä kärmen muotoisex.

51. Kuin ruumis hautaan kannetan,
Hirmuisest mä sua autan, Seura sua suu-
res proceßis Ja waiwan aina jokaihes.

52. Niin minä sua peljätän, Ja yliai-
kaa waiwahan; Ehk ei se tapahtun sull
täll Eläisäis; niins hawaitet wiel.

53. En taida mä lakata wiel Waan
hymmenen wuot hautas pääll Huudan, par-
gun murha ja we; Kauhistan sua päiwät
ja yöt.

54. Sun haudasas ja tiwes all, Ei pi-
dä lepo oleman; Ettäs mun petit hirmui-
sest, Waiwan nyt sinua julmast.

55. Kuin Jumalan duomion eteen, Ba-
sunan kans tulen soiden; Sull maro kowa
kannetan, Kuins ansainn' olet, annetan.

56. Silloin meit edesotetan, Sinä ynnä kans duomitan; Sitt mä sun päälles kandelien Mun murhan' wiel sull andelen

57. Sun kauttas Sielun kadotin, Ettäs mun petit, murhainen, Sen sielun kuit Jumal' mull' loi, Sun tähtes piru sen muld' sai.

58. Ole wiisas nyt wahingost Jong' sull' saawutan ja koston; Sã syndii, teit ylin aika, Baan et koston katumusta.

59. Ei nyt enã aut' laulaman, Sill' klastin rupe joutumaan; Kuoleman kãrsin rohkiast', Ehk' näky luonnost' kauhiar.

60. Bokilo, Ahdas mailma, Afeta Venus kamala, Sun kansas aina sotimaan; Ettei hän sais sua kuolemaan.

61. Voi! voi! onnetoinda aika, Pistit Miekkan murhen paikkaan, kãrki terãwã yldspist', Ja kãppi lãpiss sydãmest.

62. Tãman se rakkaus teki, Kuit sã khykãrme mull saatit; Jong' tähden minã nyt kuolen, ja sillä hirmuisest huolen.

63. Ahe! mailma ja hynwãst! Tein wirren tãstã pikaisest: Surur, murhex', kuin on nãhty, Adieu! se on jo tehty.
